

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Iwulski

SSN Romualda Spyt

w sprawie z wniosku R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy - skarga o wznowienie postępowania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2011 r.,

zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 stycznia 2011 r., 9,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2009 r., Sąd Apelacyjny odrzucił skargę wnioskodawczynie R. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 11 stycznia 2007 r.

W związku z jej wnioskiem o ustanowienie pełnomocnika z urzędu celem wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie, postanowieniem z dnia 17 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny ustanowił pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego, wyznaczonego przez Okręgową Izbę Radców Prawnych.

Wnioskodawczynie w dniu 6 kwietnia 2010 r., działając przez pełnomocnika, wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 9 grudnia 2009 r.,

które Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 9 września 2010 r., II UZ 19/10 odrzucił, stwierdzając, że zostało ono złożone po terminie, niezawierając wniosku o jego przywrócenie. Odpis tego orzeczenia pełnomocnik wnioskodawczynie z urzędu, radca prawny M. K., otrzymał w dniu 1 grudnia 2010 r. W dniu 8 grudnia 2010 r. pełnomocnik odwołującej złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 9 grudnia 2009 r., jednocześnie składając zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 9 grudnia 2009 r.

Pełnomocnik skarżącej stwierdził, że w dniu 30 marca 2010 r. odebrał zawiadomienie Sądu Apelacyjnego o ustanowieniu go pełnomocnikiem R. K., niezwłocznie sporządził wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie odrzucające skargę o wznowienie postępowania oraz samo zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego, a w dniu 6 kwietnia 2010 r. wysłał listem poleconym oba pisma procesowe.

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2011 r., Sąd Apelacyjny oddalił wniosek w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia zażalenia i odrzucił je, jako spóźnione po myśli art. 394 § 2 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. W ocenie Sądu, wnioskodawczynie otrzymała postanowienie z dnia 9 grudnia 2009 r., w dniu 28 stycznia 2010 r., zaś zażalenie na nie zostało złożone w dniu 6 kwietnia 2010 r., a więc po ustawowym terminie (termin ten upływał w dniu 4 lutego 2010 r.) i nie zawierało - wbrew twierdzeniom pełnomocnika - wniosku o jego przywrócenie. Ustanowienie przez Sąd pełnomocnika z urzędu po upływie terminu do wniesienia zażalenia, może stanowić okoliczność uzasadniającą przywrócenie terminu, jednak niezbędne jest sformułowanie takiego wniosku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2007 r., sygn. I PZ 1/07, (OSNP 2008 nr 13-14, poz. 195), a konieczną przesłankę przywrócenia terminu procesowego stanowi brak winy po stronie osoby zamierzającej dokonać określonej czynności procesowej.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem pełnomocnik wnioskodawczynie i zarzucając naruszenie prawa procesowego – art. 165 § 2 w związku z art. 233 § 1 oraz art. 328 § 2 k.p.c., wniósł o jego „uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu (...)”. W uzasadnieniu zażalenia pełnomocnik wnioskodawczynie wskazał, że „wydaje się

bezsporne, że dnia 06.04.2010 r. pełnomocnik skarżącej nadał przesyłkę poleconą skierowaną do Sądu Apelacyjnego” oraz, „że złożenie wniosku w dniu 06.04 2010 r. zostało potwierdzone przez pełnomocnika skarżącej i nie ma podstaw, by jego twierdzenia nie uznać za wystarczające (...)”.

Sąd Najwyższy wziął pod uwagę co następuje:

W rozpoznawanej sprawie bezsporne jest, że zażalenie na postanowienie z dnia 9 grudnia 2009 r., sporządzone w imieniu wnioskodawczynie przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu, zostało wniesione po upływie tygodniowego terminu od doręczenia stronie odpisu postanowienia z uzasadnieniem (art. 394 § 2 k.p.c.). Postanowienie to zostało doręczone wnioskodawczynie w dniu 28 stycznia 2010 r., natomiast zażalenie na nie złożono w dniu 6 kwietnia 2010 r., a więc po upływie ustawowego terminu w dniu 4 lutego 2010 r.

W rozpoznawanym przez Sąd Najwyższy zażaleniu pełnomocnik wnioskodawczynie podniósł, że w dniu 6 kwietnia 2010 r. nadał przesyłkę poleconą skierowaną do Sądu Apelacyjnego, a „złożenie wniosku w dniu 06.04 2010 r. zostało potwierdzone przez pełnomocnika skarżącej i nie ma podstaw, by jego twierdzenia nie uznać za wystarczające”. W istocie więc pełnomocnik wnioskodawczynie w zażaleniu twierdzi (w żaden sposób tej okoliczności nie wykazując), że przesyłka z dnia 6 kwietnia 2010 r. zawierała zarówno wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia jak i samo zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia z dnia 9 grudnia 2009 r.

Stanowisko to nie może być uznane za trafne. Termin przewidziany w art. 394 § 2 k.p.c. - liczony od chwili doręczenia samej stronie odpisu postanowienia z uzasadnieniem - wiąże bowiem również pełnomocnika strony, nawet w sytuacji, gdy dopiero po tej dacie został on ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu. Wystąpienie przez stronę z wnioskiem o ustanowienie pełnomocnika z urzędu pozostaje bez wpływu na bieg terminu do złożenia środka odwoławczego, w szczególności nie powoduje jego przedłużenia bądź przerwania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego (w odniesieniu do skargi kasacyjnej) przyjmuje się jednolicie, że bieg terminu do wniesienia skargi nie ulega przerwaniu ani przedłużeniu ze względu na złożenie przez stronę wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (por. między innymi

postanowienia Sądu Najwyższego z 15 kwietnia 1997 r. II CZ 35/97, OSNC 1997 nr 10, poz. 151, z 8 października 1998 r. II CZ 106/98, z 6 czerwca 2000 r., I CZ 76/00, z 23 lipca 2002 r., II CZ 81/02, z 29 kwietnia 2003 r., V CZ 42/03, z 18 lutego 2004 r., I CZ 4/04, niepublikowane). Stanowisko to pozostaje aktualne w przypadku zażalenia - zarówno co do zasady, jak i w odniesieniu do okoliczności rozpoznawanej sprawy. Ustanowienie pełnomocnika z urzędu do sporządzenia zażalenia w czasie, kiedy upłynął już termin do jego wniesienia, może stanowić okoliczność uzasadniającą przywrócenie terminu do wniesienia tego środka zaskarżenia. Nie sposób natomiast znaleźć uzasadnienia dla stanowiska prezentowanego w zażaleniu, zgodnie z którym przesyłka z dnia 6 kwietnia 2010 r. zawierała zarówno wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia jak i samo zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia z dnia 9 grudnia 2009 r., ponieważ, jak to już wskazał Sąd Apelacyjny w postanowieniu z dnia 27 stycznia 2011 r. III WSC U77/10, złożenie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy. Tym samym należy uznać, iż nadane w dniu 6 kwietnia 2010 r. zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia z dnia 9 grudnia 2009 r., nie zawierało - wbrew twierdzeniom pełnomocnika - wniosku o przywrócenie terminu.

Z tych względów oddalenie wniosku w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia zażalenia - jako nieuzasadnionego oraz w konsekwencji odrzucenie zażalenia pełnomocnika wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia z dnia 9 grudnia 2009 r., jako spóźnionego było prawidłowe, zaś kwestionujące to rozstrzygnięcie zażalenie podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.